

лантовитѣ войски за да не падне подѣ многобройнитѣ сили на Турцитѣ. Силистренския паша е билъ съ 30,000 души.¹⁾ Споредѣ сжщия, Сава отѣ Букурещъ ударва за Търговище и се укрѣпилъ въ близкия тамъ мѣнастирь *Вакареши*, но послѣдното му сражение съ Турцитѣ е било, както пише Гинчевъ, при мѣнастиря *Нямцолуй*, който е билъ взетъ на „мансаре“ (обсада). Слѣдъ дълга прѣстрѣлка отѣ двѣтѣ страни, когато Савовитѣ войници си свършватъ куршумитѣ, тѣ сѣкли пари на парчета и съ тѣхъ си пълнили пушкитѣ. Турцитѣ като узнаватъ че се гърми съ „кесмета“ отѣ пари, вече окуражени, нападатъ мѣнастиря съ „юрушъ“. Сава изкомандувалъ на войницитѣ си да излѣзатъ отѣ мѣнастиря. И наистина, съ ятагани въ зжби: тѣ се спускатъ къмъ турскитѣ редове, изпраздватъ кубуритѣ си въ тѣхъ и си пробиватъ пжть. За послѣденъ пжть името на *Сава* се чува, когато Силистренския паша, въ плана си да го погуби, прибѣгва къмъ измама. Така, споредѣ едни, Сава е билъ повиканъ на „зиафетъ“ (банкетъ) въ Букурещъ и съсѣченъ на конашкитѣ стжлби. Тая версия се потвърждава отчасти и отѣ българткитѣ народни пѣсни. Конака е билъ на рѣката Дѣмбавица и до 1850 г. стоялъ цѣлъ. Стари власи посочвали даже и самото мѣсто, дѣто билъ посѣченъ Савата. Отѣ полка му е останалъ братъ му *Генчо*, който за споменъ на брата си е построилъ черква край шосето водящо отѣ Гургево за Букурещъ. Въ нея личалъ надписъ: „Biserica lui Gansa“ (Генчева Черква). Тукъ се черкували околнитѣ жители край ханицата и, както забѣлѣзва Гинчевъ, „тя трѣбва да стои още сега“, защото къмъ 1850 г. била все още здрава.²⁾

Въ народнитѣ пѣсни *Генчо* е възпятъ заедно съ брата

¹⁾ Името му у разни автори е разнo: у Гервинусъ — Кара Муштафа, у Найгебауръ [1854, s. 60] — Кехая бей или Мехмедъ Паша; по Ubicini и Палаузовъ — Селимъ Мехмедъ Паша; въ Трикупи е Σαλήμ-Μεχμέτης, а въ Папаригопуло — Кара Аχμέτ [V, 711-712].

²⁾ Мсб., II, 140. Споредѣ Пукевиль, Савовия полкъ е билъ отѣ 2,000 души конница „отлично вѣоржена“. Възтаницитѣ въ Ромѣния възлизали близо на 14,000 души. Rouquevill, II, 316; Regnault, 122; ср. Ubicini и Палаузовъ, 169; По Папаригопуло, Сава е ималъ отначало само 1000 души: Σάββας μετὰ 1000; V, 709.

(Голѣма часть отѣ ромѣн. мѣнастири сж били съградени отѣ избѣгали българи слѣдъ 1393 г. Така, „Нямцолуй“, гдѣто Сава се избавя отѣ Турцитѣ, е билъ основанъ отѣ българи прѣзъ 1392 г. Ср. Я. И. Яцимирски, Слав. рукоп. Нямецкаго монаст. въ Молдов. [Слав. комм. имп Москов. арх. общ., Москва, 1895, II, 1 и т. н.]. По Ромѣнски данни мѣнастиря Némțului е съграденъ въ 1497 г. отѣ Молдов. князь Стефанъ Войвода. Вж. славян. тукъ надписъ въ Melchisedec, „notite istorica si arhool., Bucur., 1885, I. Споредѣ други данни, този мѣнастирь билъ основанъ отѣ българ. духовници: Софроний, Пимений и Силуанъ въ 1367 г., които дошли отѣ околноститѣ на Търново заедно съ ученицитѣ си.